

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θέμα: « Κέντρα δυσλεξίας -εργοθεραπείας ο ρόλος τους στην Ελλάδα και στην Ε.Ε.».

Στην χώρα μας παρατηρείται τα τελευταία χρόνια το φαινόμενο της δημιουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων ως κέντρων δυσλεξίας και εργοθεραπείας, όχι μόνο για παιδιά με κινητικά προβλήματα (σύνδρομο down, αυτιστικά κλπ) τα οποία χρίζουν υποστήριξης και θεραπείας, αλλά και για παιδιά με προβλήματα λόγου, δυσλεξίας, διάσπασης της προσοχής κ.α.

Η Ελλάδα είναι όπως γνωρίζετε η ΜΟΝΑΔΙΚΗ χώρα τόσο στην Ε.Ε όσο και στην Ευρώπη που υποστηρίζει την λειτουργία τέτοιων κέντρων-και αυτό ανακοίνωσε πρόσφατα και ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας Παύλος Πολάκης σχετικά με το θέμα της πληρωμής των συνεδριών από τον ΕΟΠΥΥ που χρεώνουν δυσβάστακτά τον φορέα.

Το θέμα είναι ότι αυτά τα κέντρα λειτουργούν σαν μικρά φροντιστήρια παραβαίνοντας τον ρόλο τους, αφού ΔΕΝ ΕΠΟΠΤΕΥΟΝΤΑΙ ΟΥΤΕ από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων αφού δεν παρέχουν εκπαίδευση(δεν είναι φροντιστήρια) αλλά ΟΥΤΕ και το Υπουργείο Υγείας αφού δεν είναι παραϊατρικό επάγγελμα παρόλο που σε μερικά από αυτά παρέχεται και φυσικοθεραπεία .

Τα κέντρα αυτά δεν ανήκουν ούτε στο ΥΠΕΠΘ ούτε στο Υπουργείο ΥΓΕΙΑΣ και είναι σχεδόν ανεξέλεγκτα παρότι οι γονείς πάνε εκεί τα παιδιά τους μετά από υπόδειξη των δασκάλων του Δημόσιου-Δημοτικού Σχολείου που φυσικά δεν είναι σε θέση να ξεχωρίσουν από την πρώτη σχολική ηλικία αν το παιδί έχει πρόβλημα η όχι δεν γνωρίζουν οι περισσότεροι την ειδική αγωγή αλλά το στέλνουν στο κέντρο για διάγνωση.

Συνεπώς σε αυτά τα νέου τύπου φροντιστήρια για παιδιά κυρίως Δημοτικού κάποιες φορές ΔΕΝ προσφέρεται η απαραίτητη γνώση των ειδικών για αποθεραπεία η βελτίωση των μαθησιακών δυσκολιών τους αλλά παρέχεται φροντιστηριακή υποστήριξη των μαθημάτων του σχολείου. Όσοι πράττουν και λειτουργούν κατ' αυτόν τον τρόπο μάλλον ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ γονείς ,παιδιά αλλά και το κράτος που πληρώνει τις συνεδρίες.

Από την άλλη μπαίνει και το ζήτημα της καταλληλότητας των κτηρίων που στεγάζονται αν δηλαδή πληρούν τις προϋποθέσεις ίδρυσης τους εάν έχει γίνει ο απαραίτητος έλεγχος τους ως χώρων συνάθροισης κοινού), εάν το προσωπικό έχει τις απαραίτητες γνώσεις, την εμπειρία και την ηθικότητα που πρέπει (πρόκειται για ανήλικα παιδιά μέχρι την έκτη τάξη του δημοτικού).

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε :

1. Ποιο Υπουργείο έχει την εποπτεία των ιδιωτικών αυτών επιχειρήσεων με σκοπό τον έλεγχο για την ορθή λειτουργία τους και σε επίπεδο παροχών υποστήριξης και σε κτηριακή υποδομή;
2. Ένας γονιός που θέλει να απευθυνθεί σε αρμόδιο κρατικό φορέα για να ενημερωθεί για τα δικαιώματά του, για τις παροχές που δικαιούται να καταγγείλει την ΜΗ εύρυθμη λειτουργία αυτών των κέντρων ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΑΝΘΕΙ;
3. Με ποιο νομικό πλαίσιο λειτουργούν και ποια όργανα του κράτους, ελέγχουν τις υπηρεσίες που προσφέρουν αυτά τα κέντρα ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ή ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ; Θεωρούνται παραϊατρικά κέντρα;
4. Οι δαπάνες των γονέων καλύπτονται εξ' ολοκλήρου από τους ασφαλιστικούς φορείς και των εκπαιδευτικών και παραϊατρικών κέντρων των διδάκτρων-νοσηλίων ή από τους γονείς των παιδιών;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος